

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

VII. De Effectibus validæ Professionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

ita quinquennium non reclamavit, ratificatam præfimente absque eo, quod novus consensus & nullitatis scientia detur ex parte Religionis; cum istius, sicut citr. antiqui juris textibus, ita istò Concilii decretò, ne verbò quidem, mentio fiat.

Nihilominus aliqua nullitatis scientia etiam ex parte Religionis desideratur; cum, sicut nova traditio, sic istius acceptatio necessaria sit ad ratificationem & dari nequeat, quin cognoscatur esse possibile ejusmodi nova sui traditio & acceptatio: ita autem sine aliqua nullitatis cognitione possibile nequaquam esse videatur.

97. Ea tamen nullitatis cognitio non necessaria est specialis, & quoad personam determinatam, sed sufficit indeterminata & generalis; quia Ecclesia sive summus Pontifex, tanquam supremus & generalis Prælatum omnium Religionum multas professiones invalidè emittendas prævidens, cujuscuque invalidè professi consensus, quoties expressè vel tacitè per habitus delationem aut actus professus proprii exercitium, vel quinquennalem perseverantiam renovatur, à se acceptari, itaque defectum consensus ex parte Religionis antecedenter suppleri citr. antiqui Juris textibus & decretò Tridentini abundè declaravit; ut ita Religionum easque profitentium paci, tranquillitati ac saluti consulere, Lessius Lib. 2. de I. & I. cap. 41. n. 66. Sanchez cit. disp. 37. n. 64. & Palao Traët. 16. disp. 2. p. 1. n. 4.

98. Simili ferè modò, si quis, professionem suam invalidè emitti potuisse cognoscens, & conscientia suæ omni meliori quò potest, modò consulere volens, sub conditione & in casum, quò ea ex defectu aliquo occulto nulla fuisset, novò consensu positò, eam ratam esse de præ-

senti velle, eam sine absoluta nullitatis scientia posset ratificare, ut cum iisdem Lessio n. 63. & 66. & Sanchez n. 65. docet idem Palao cit. p. 5. n. 3.

ARTICULUS VII.

De Effectibus validæ Professionis.

SUMMARIUM.

- 99. Tales sunt I. Translatio professi in potestatem Religionis.
- 100. II. A potestate patria exemptio?
- 101. Quin amittatur generis Nobilitas.
- 102. III. Relaxatio Irregularitatis, orta ex Natalium defectu.
- 103. IV. Liberatio ab inhabilitatibus ortis ex crimine.
- 104. V. Abolitio nota ingratitude, sufficientis ad exheredationem.
- 105. VI. Impedimentum dirimens matrimonium contrahendum, & ratum dissolvens.
- 106. VII. Commutatio Votorum antè editorum,
- 107. Etiam firmatorum juramentò,
- 108. Realiùm,
- 109. Cum statu Religioso composibilitium,
- 110. Tam perpetuorum quàm temporaliùm,
- 111. Atque editorum in ipso Novitiatu;
- 112. Quæ etiam suspenduntur per vota Simplicia post Novitiatu biennium edita in Societate JESU.
- 113. VIII. Plena remissio omnium peccatorum,
- 114. Quoad penam temporalem.
- 115. Quem effectum professio regulariter, non semper, operatur.

Kkkk 3 Profes-

99. **P**rofessionis, in Religione à Sede Apostolica approbata validè emissæ, varii sunt effectus, ex iisque celebriores ostio à DD. referuntur.

Et primus quidem ac præcipuus est Personæ illam emitrentis in dominium ac potestatem Religionis, cui per professionem incorporata est, translatio; ut non solum ex solennibus hisque annexis votis sui que traditione ortis obligationibus aliis adstringatur: sed Religionis Prælati gubernationi subijciatur, ejusque, Regulis & Constitutionibus consentanea præcipientis, iustitiam obtemperare: & vicissim Religio ipsum retinere, alere, gubernare &, ut parens filium, servum dominus, & Respublica civem suum, tractare teneatur, Suarez *Tom. 3. de Relig. lib. 6. cap. 13. n. 2.* & Palao *Trañ. 16. disp. 2. p. 8. n. 1.*

100. Secundus est exemptio filii familias professi à patria potestate; cum enim homo ipsa professionis emissionem transeat in potestatem Religionis, sive prælati vel superioris Regularis, & ab isto in omnibus gubernetur, patriam potestatem respectu ipsius cessare necesse est, saltem quoad ea, quæ professo damnosa, vel præjudicialia sunt Religioni: licet non cesset quoad ea, quæ illi & huic utilia sunt; Ne, quod ob gratiam ipsi conceditur, in ejus dispendium retorqueatur, contra Regulam *81. in 6.* Navarrus *Comment. 3. de Regular. n. 41.* Gomez *Tom. 1. Var. cap. 9. n. 10.* & Sanchez *Lib. 5. Moral. cap. 5. à n. 29.* hanc Professorum prerogativam etiam adstruens ei, qui exactò Novitatus bienniò vota Religionis Simplicia in Societate JESU emittit; quòd hujusmodi votorum eadem, quæ professionis, ratio fit; cum illa quoque hominem verum Religiosum efficiant, & subijciant gubernationi superioris Re-

gularis, ex *Constitut. Gregorii XIII. quæ incipit Ascendens, edita Calced. Julij 1584.*

Quantumvis autem hæc ita sint, inter professionem tamen & vota ista id discriminis intercedit; quòd post vota ista dimissus, si sacro Ordine imitatus non sit, non etiam post professionem episcopus à Religione, reincidat in patriam potestatem. Ratio utriusque est; quòd, eùm per vota illa homo in Religionem in perpetuum non ita absolute transferatur, ut per professionem: sed ex parte Societatis conditionaliter, *Si Societas eum retinuerit*, etiam à patria potestate non ita absolute, ut profusus, sed conditionaliter liberetur; cum talis ab ista liberatione, qualis in Religionem transitus aut translatio, esse videatur, *citt. Sanchez n. 31. & Palao q. 8. n. 2.*

Dubium hoc loco movetur, an Religionis professione amittatur Nobilitas. Sunt enim Interpp. ac DD. qui id aliter, ducti *can. Præsentis, 20. q. 2. Et c. in scriptis, 27. q. 2.* textibus & ratione; quòd homo per professionem moriatur mundo, & omnibus istius pompis recusetur, *can. Placuit, 16. q. 1. Et l. Deo nobis pl. C. de Episc. & Cleric.* Sunt etiam, qui id inficiuntur, eà per moti ratione; quòd Nobilitas jus quoddam sanguinis, ac proinde naturale & incommutabile sit, *l. Jur. agnationis 34. ff. de Patru.*

Mihi aliquid tribuendum Opinioni utrique, & proposita dubitatio resolvenda videtur auxiliò distinctionis inter duplicem Nobilitatem. Unam sanguinis alteram Dignitatis: quarum illam, quòd à majoribus sive ascendentibus in posterum sive descendentes transfusi sanguinis participatione acquiratur, professionem amitti, cum Baldo *in c. cum in Magistratu 49. de Elect.* Tiraquello *de Nobilitate cap. 26. à n. 3.* & ab hoc relatis aliis me-

trio negat, Rotæq; Romanæ decisionibus firmat Sanchez *Lib. 7. Moral. cap. 13. n. 13.* Illa verò, siue dignitatis, puta ex Ducatu, Comitatu, præfectura aliòve munere Militari vel Politico aut administratione honorifica proveniente Nobilitatè professione amitti, haud ægrè cum iisdem DD. idem Sanchez *l. cit.* concedit; quòd de ista duntaxat sermo sit *can. Prasens & can. Scripti cit.* & ejusmodi præfectura, comitatum, ducatum administrationes à Religioso nequeant retineri. Quare professione inducta mors Civilis solum afficit dignitatis, non etiam sanguinis Nobilitatem: nisi quoad secularem pompam & splendorem externum, quem cum bonorum temporalium abdicatione propriæque voluntatis abnegatione perpetuò Dei servitio se mancipandò professus voluntariè contemnit.

102. Tertius professionis effectus est relaxatio irregularitatis, ortæ ex defectu natalium; ut illegitimò, etiam utroque jure damnatò, concubitu procreati Religionem professi, & votis Religionis simplicibus post novitiatùs biennium in Societate JESU editis adstricti, ad sacros Ordines & beneficia Ecclesiastica (prælatibus duntaxat & dignitatibus exceptis) promoveri valeant sine dispensatione, ut dictum *Lib. 1. Tit. 17. à n. 9.* Cæteras irregularitates, licet Religiosa professio non tollat, ad dispensationem tamen super iis faciliùs concedendam movere solet, *arg. c. in literarum 2. Qui clerici & vocent*, ut aliis DD. *cit.* advertit Laiman *Lib. 4. Tract. 5. cap. 15. n. 4. in fine.*

105. Quartus est purgatio maculæ, siue ex crimine v.g. ex factò vel testimonio falso dicto in judicio ortæ inhabilitatis ad actus temporales, puta ad testificandum in judicio & similes, *Novell. 4. cujus pr. Imperator, Conversationis inquit, Mon-*

ebalis vita sic est honesta, ut omnem maculam detergat; cum, hominem Religionis professione, aut votis simplicibus exactò Novitiatùs bienniò in Societate JESU editis, divino obsequio perpetuò mancipatum, criminibus in seculo commissis similia non commissurum, præsumptio sit, *Glossa in c. Cum deputati 16. de Judiciis, ubi Panormit. n. 5. Felinus n. 2. cit. Sanchez n. 27. & Laiman n. 5. pr.*

104. Quintus professionis, uti & Simplicium votorum, post consueta experimenta editorum in Societate, effectus est abolitio maculæ seu notæ ingratitude, de jure causam præbentis filii exhæredationi; ut statu Religiosò assumptò exhæredari & portione legitimâ privari filius nequeat à parente: & testamentò, ante professionem aut vota illa conditò, facta exhæredatio careat effectu, *can. fin. 10. q. 3. quò relata & à Gratiano ex emendationis lectionis Codicibus in Decretum translata Novella Constitutio Imperialis, quòd Religionis favorem spectet, communi DD. judicio & Ecclesiæ ut recepta est, Glossa in can. cit. V. In gratitudine, Felin. in c. Cum deputati cit. n. 4. Sylvester V. Religio 6. q. 1. in fine, Molina Tract. 2. de I. & I. disp. 176. n. 98. & Sanchez *cit. cap. 5. n. 33.**

105. Sextus est impedimentum dirimens matrimonium contrahendum. & ante contracti ratiq; sed per carnale commercium nondum consummati, vinculum dissolvens, *c. Verùm 2. c. Ex publico 7. & c. Ex parte 14. de Convers. conjug. Consummati etiam, licet vinculum dissolvendi vim non habeat, divortium tamen aliquando inducit; ut conjux, qui consorte suo consentiente, vel in adulterium lapso, Religionem professus est, pristinæ cohabitationis thoriq; conjugalis excidat jure & obligatione liberetur, ut ad*

ut ad *seq. Rubr. à n. 8.* pluribus tradetur. Minor, quam solennis professionis, vis est votorum simplicium, post Novitiatūs biennium editorum in Societate IESU; quantumvis enim in matrimonium contrahendum ex *Constitut.* Gregorii XIII. quæ incipit *Ascendente cit.* eandem quam professio, ullam tamen vim non habent in matrimonium contractum, etiam Ratum duntaxat: sed huic ipsa cedunt, ut *Lib. 4. Tit. 6. à n. 26.* statuetur.

106. Septimus professionis effectus est commutatio omnium votorum, editorum ante iustus emissionem, *c. Scriptura 4 de Voto*, ubi relatus Alexander III. cum *Universis Abbatibus Cisterciensis Ordinis per Angliam constitutis* ita rescripisset, *Scriptura sacra testimonio declarat, quod spiritualis homo propositum non mutat, cum pro salute anime sue aliquid utilius meditatur. Inde est, quod vestris iustis postulationibus inclinari vobis indulsumus, quatenus si quis sepulchrum Dominicum aut alia limina Sanctorum visitare proposuerit, ex infirmitate vel alia rationabili causa occurrente, apud vos Religionis habitum assumere atque Deo servire voluerit, eos recipere valeatis*, subiecit Gregorianæ compilationi, mutato orationis numero, postea insertam & *c. cit.* relatum Regulam generalem, *Reus fracti voti aliquatenus non habetur, qui temporale obsequium in perpetuum nescitur Religionis observantiam commutare.* Ratio Regulæ istius est; quia Religionis professione assumitur status, virtute sua continens & excedens quæcunque alia obsequia temporalia & particularia, quæ exhiberi Deo ab homine possunt; cum professionem illam emittens se cum rebus ac juribus suis planè omnibus confecret Deo, ejusque servitio tradat; ut adeò statum illum assumens & obsequiorum temporalium seu

particularium, ex quacunque promissione Deo debitum, perfectam & ab omni tempore solutionem præstare, atque illius instar, qui pro variis debitis crediti licet cum rebus ac juribus suis in servum tradit, plenissimam satisfactionem exhibere videatur.

Atque sic firmata declaratio Canonice & Apostolicæ Regulæ late patens vis est; cum ea porrigatur. Primum ad juramenta, quibus Deo aliquid promittitur & vota firmata juramentis, cum quæ juramentum sequitur naturam & conditiones actus, cui est adjectum, *c. Summe admodum 25. pr. de Jurjurando 21. h. C. De non num. pec.* tum verò; quæ juramentum, de meliori bono præstatum Deo, includit votum, istiusque iure respectatur. Deo, inquam; quia juramentum & vota, quibus honoris & cultus divini intuitu aliquid promittitur Ecclesiæ, Monasterio, Hospitali &c. aut etiam homini privato, postquam ab ejusmodi homine sacri vel Religiosi Prælati aliove autoritate vel à privato promissario acceptata sunt, sicut in aliud opus, sic etiam in statum Religiosum commutari ceperunt: istiusque professione non continguntur; nisi ejusmodi locus vel præstatum promissarius voti vel juramenti acceptatione acquisito juri renuntiaverit. Reus obsequium quod professionem, quatenus eadem juri ab ipso quæsitum derogatur, Deus non acceptat, Sylvester *V. Votum 4. q. 7. d. 5. c. Summe* chez *Lib. 5. cap. 5. n. 45. & Pirhing ad Rubr. de Voto n. 26. & 28. exceptio 2.*

Secundò eadem Regula porrigitur ad vota Realia, ut colligitur ex *c. Scriptura cit.* temporalis obsequii commutationem in perpetuam Religionis observantiam à voti fracti reatu indistinctè ab absolute generalitate. Unde votum peregrinationis in terram Sanctam professione Religiosa non quoad laborem duntaxat

professionis, sed etiam quoad expensas in terrâ sanctâ subsidium faciendas tolli, interunt *cit.* Sanchez n. 50. Pirrhing *ex-cept.* *cit.* & Palao *disp.* 2. p. 8. n. 4. Nisi ejusmodi votò Princeps in terrâ sanctâ subsidium cum valido exercitu se professurum promississet; cum enim hujusmodi opus professionè melius esse videatur, illius in hanc commutationem non permittam; cum Felino *in c. Pervenit 2. de Jurajurando n. 7.* & Angelo V. *Votum 4. n. 2.* censet Sanchez *l. cit.*

107. Tertiò eadem Regula procedit in votis non impediendis assumptionem status Religiosi; sed cum isto compossibilibus, ut v.g. sunt votum recitationis Rosarii vel alicujus actûs Mortificationis; quia *r. Scriptura cit.* eoque prodita Regula non fundatur in temporalis vel particularis obsequii impossibilitate cum statu Religioso, sed in istius excellentiâ & perfectione: uti & testimonio sacræ scripturæ declarantis; quod spiritualis homo propositum non mutet, qui pro salute animæ suæ *Aliquid utilius* sive melius Deo que gratius *meditatur*, *cit.* Sanchez n. 48. & Gonzalez *in c. cit. n. 1. & 4. in fine.*

110. Quarto, etiam procedit in votis Perpetuis; cum ista quoque dicti sacræ scripturæ testimonii generalitas & ratio Regula comprehendat. Neque obstat; quod textu non generaliter cujuscunque sed *Temporalis* duntaxat *obsequii in perpetuam Religionis observantiam* commutatio approbetur, partim; quia utroque *Temporalis* & *Perpetui obsequii* nomine venit non solum ad tempus vel stabiliter duraturum: sed particulare, quò una vel plures res aut actiones particulares promittuntur: & Totale obsequium, quò persona se resque jura & actiones suas omnes offert Deo, ejusque perpetuo servitio consecrat: partim verò; quia *c. cit.*

obsequii *Temporalis* Papa ideo meminit; quod de Hierosolymitanâ peregrinationis voto, solum temporali, fuerit consultus, *cit.* Sanchez n. 59. & Pirrhing n. 28. *in fine.*

Quintò, in voto aliam etiam strictioris observantiâ Religionem ingrediendi; nam etiam hoc ipsa alterius à Sede Apostolica approbatâ Religionis professione extingui, à Bonifacio VIII. decretum est. *Cum post votum 5. in 6.* & Ratio est; quia vinculum minus forte, ut votum Religionis cujuscunque simplex respectu solennis sive Professionis est, dissolvitur superveniente vinculo fortiori, Joan. Monach. Vivian. & Laiman. *in c. cit.* habetque se res cum voto simplici ferre, sicut cum sponsalibus de futuro aut venditione rei sine traditione: quarum illa sponsalibus de presenti initis cum alia solvuntur, *c. Si inter 31. de Sponsal. & matrim. & c. 1. de Sponsa duor.* isti prævalet secunda venditio alteri facta, secutâ traditione, *l. Quoties 15. C. de R. V. S. Thomas 2. 2. q. 189. art. 8. ad 3. cit.* Sanchez *Lib. 4. cap. 16. n. 18.* Palao *cit. p. 8. n. 5.* & Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 139.*

Sextò, in votis quibusvis simplicibus, editis in novitiatu: imò & post ipsam professionem editam in Religione, si eam professus ad aliam transeat; emissa enim in hac novâ professione antè edita vota temporalia & particularia extingui, communis sententia DD. & ratio est; quod secunda professionis emissio antè edita vota temporalia & particularia eminenter includat, *cit.* Sanchez n. 39. & 40. Suarez *Tom. 3. de Relig. lib. 6. cap. 14. n. 5.* & alii apud Barbofam *in c. Scriptura cit. n. 2.* cum hujusmodi votis transcuntibus majori conscientiâ tranquillitate suggerentes salubre consilium; ut priorum votorum à superioribus petat irritationem.

Confirmatur declarationibus his stabilitat

bilitate Regulae Canonicae generalitas ex eo; quod recitatum Alexandri III. rescriptum Gregoriana compilationi non totum: sed, inscriptione *Abbatibus Cisterciensibus Sc. & verbis Sepulchrum dominicum Sc. Ex infirmitate Sc. & apud vos*, quibus Regula ad votum specialis & à certis duntaxat personis, ex infirmitatis vel alia causa expressa editum, restringi videbatur, consultò omisiss, illius postrema tantum, & votis ac personis planè omnibus accommodata verba sint inserta; ut Regula de omnibus & à quibuscunque ante professionem editis votis exaudiretur: & ne ista non Jus declarari, sed per indulgentiam speciale aliquid de novo concedi videretur, verbum *Indulgemus* fuerit prætermisiss, ut eruditè observat Gonzalez in *c. Scriptura cit. n. 1.*

112.

Dubium est, an eadem, quæ professio, antè edita vota extinguendi vi polleant vota Religionis substantialia, in Societate JESU emissa post biennium Novitatus. Ratio, quæ id suadet, non contemnenda est; quòd vota hæc emittens evadat verus Religiosus: & ex parte sua moriatur mundo, vivatque Deo, cui se suaque omnia consecravit, & in perpetuum obsequium tradidit; atque idcirco quodlibet particulare & temporale obsequium, quod Deo præstare homo potest, eminenter etiam ipsa contineant, Sed rationi huic nonnihil quidem, at non nimium tribuendum: & antè edita alia (præterquam Religionis certæ) vota suspendendi tantum vis adstruenda est; ut istorum obligatio cesset, quamdiu Religiosus post emissa vota Religionis substantialia manet in Societate: dimissum verò denuo urgeat, juxta Congregat. General. 1. *can. 42.* Ratio est; quia traditio illa ex parte Religionis perpetua non est; cum ab ipsis istius superioribus ejusmodi vota simplicia solvi,

isque adstrictus ex justa causa dimitti possit, *citt. Sanchez n. 54. & Palao n. 7.*

Octavus maximeque estimabilis Religioe professionis effectus est plenissima condonatio omnium peccatorum ante commissorum adeò; ut illa à S. Hieronymo *Epist. 8. ad Demetriadem*, S. Bernardo *Traët. de Precepto & dispensat. ad finem & SS. PP. aliis, ipsòque D. Thom. 2. 2. q. 189. art. 3. ad 3.* alter Baptismus nuncupetur: & propterea Religionem ingresso præteritorum criminum nulla satisfactio imponatur. *§. His auctoritatibus, post can. Juris aliquando 87. dist. 1. dicitur. & penitentia publica remittitur. Admonere, 33. q. 2.* Quòd autem festè obve ratione Baptismo comparatur, ista exploratum non est; cum peccata quæ ipsius culpæ pœnæque æternæ reatum Religiosi statûs assumptione generatèr aboleri, omni fundamento & probabilitate careat; quòd assumptio illa incrementum non sit, temporalis auctem pœnæ omnis plenam remissionem ejusmodi statûs assumptione induci, sicut quanto illius reatus non magnus, ac per professionem aut vota simplicia, edita in Societate JESU, facta sui oblatio servata & Charitate perfecta est, credere planè & satis certum: sic dubium & incredibile sit, quando pœnæ illius reatus multiplicatis valdeque enormibus peccatis ortus, professione autem facta sui oblatio tepida & ut quandoque solent sequioribus animi affectionibus infecta est.

Ratio prioris est; quòd Religioe professio perfecta seculi abrenuntiatio sui que & rerum suarum omnium in perpetuum Dei servitium traditio; atque idcirco temporalibus & particularibus obsequiis planè omnibus excellentius operatur, *c. Scriptura cit. & satisfactioem quibusvis aliis operibus piis majorem & pro o-*

ARTICULUS VIII.

De Transitu ab una ad
aliam Religionem.

SUMMARIUM.

116. *Transitus hic Jure permissus est,*
 117. *Si fiat I. ad Religionem perfectio-*
rem seu strictiorem,
 118. *Secundum observantiam Regula*
presentem.
 119. *Nonnullis casibus permittitur ad*
laxiorem.
 120. *II. Rectâ intentione.*
 121. *III. Sine gravi præjudicio Mona-*
sterii deserendi.
 122. *IV. Petitiâ licentiâ proprii Pra-*
lati.
 123. *V. Et literis Dimissoriis ab eo re-*
ceptis.
 124. *Harum conditionem prima, iri-*
rum,
 125. *Religiarum defectus illicitum tran-*
situm reddit.
 126. *Iis servatis Religiosis fere omnibus*
 127. *Eorumque Pralatis,*
 128. *Et integris Monasteriis transitus*
est permissus,
 129. *Quò tamen casu si etiam locus,*
Apostolica necessaria est:
 130. *Si sola persona transferuntur, E-*
piscopalis auctoritas sufficit.
 131. *Transeunti etiam Pralato subeu-*
mus est annuus Novitiatus:
 132. *Quò dur ante successor eligi nequit,*
 133. *Nec inducitur vacatio Pralaturæ:*
 134. *Ut hæc à redeunte recuperari:*
 135. *Non etiam ante ultimum bimestre*
resignari valeat.
 136. *Professi transeuntis bona reman-*
ent Monasterio priori,
 137. *Vel Consanguineis,*

LIII 2

138. Qui

pro omnibus antea facta vitæ culpis suffi-
 cientem continere cenleatur, arg. §. His
 mulieribus, & can. Admonere cit. cum
 enim, qui suorum bonorum partem duna-
 taxat in pauperum elemosinas, ut Zac-
 charus Lucae cap. 19. v. 8. convertit, pro
 peccatis suis satisfaciatur, Daniel. cap. 4.
 v. 24. satisfactioem pro iisdem utique
 plenam exhibebit, plenamque peccato-
 rum suorum remissionem consequetur,
 qui omnia sua seque ipsum divino obse-
 quio tradit. Ita cum D. Thoma I. cit.
 Sylvester V. Religio 3. q. 23. Navarrus
 Comment. 2. de Regular. n. 60. Platus de
 bono Statu Relig. Lib. 1. cap. 13. Sanchez
 cit. cap. 5. n. 2. & Suarez Tom. 3. de Re-
 lig. lib. 6. cap. 13. n. 6.

Ratio posterioris est partim; quòd
 de temporalis pœnæ plurimis & gravif-
 simis peccatis committitur plena, & pro-
 fectis indiscriminatim omnibus proficua
 remissione neque ex plenariæ & genera-
 lis indulgentiæ concessione Apostolica,
 neque aliunde liqueat: partim verò; quòd
 variis Religionibus, sive ad instantiam
 sive motu proprio, indulta sint privile-
 gia, vi quorum eas professi plenariam
 omnium peccatorum indulgentiam conse-
 sequantur: cujusmodi specialibus privi-
 legiis opus non fuisset, si, iis seclusis,
 plenissima remissio ipsâ professione gene-
 rali induceretur, Palao cit. p. 8. n.
 3. hæcenus traditam de temporalis pœnæ
 remissione doctrinam cum Saâ V. Religio
 17. & Laiman cit. cap. 10. n. 2. ad pro-
 fessionem & vota Religionis simplicia,
 prævisis consuetis experimentis, in So-
 cietate JESU edita, ipsamque istorum
 renovationem extendens.

